

Dato	3. januar 2018
Sagsbehandler	Ivan Skaaning Hansen
Mail	ih5@vd.dk
Telefon	+45 7244 3112
Dokument	16/14763-29
Side	1/10

Udskiftning af armaturerne til vejbelysningen på Ø-vænget

Vejdirektoratet har behandlet klage af 13. november 2016 fra Grundejerforeningen over Brøndby Kommunes afgørelse af 20. oktober 2016 om udskiftning af vejbelysning på den private fællesvej Ø-vænget.

Vejdirektoratets afgørelse

Vejdirektoratet har truffet afgørelse i denne sag efter § 6, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelsen om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser¹.

Brøndby Kommunes afgørelse af 20. oktober 2016 er ugyldig på grund af manglende dokumentation for iagttagelse af partshøringsforpligtigelse i forvaltningslovens § 19, stk. 1, og en utilstrækkelig begrundelse for den af kommunen valgte løsning på den fortsatte vejbelysning på Ø-vænget.

Vejdirektoratet noterer sig endvidere, at kommunen ikke har anvendt privatvejslovens § 55, stk. 1, og givet grundejerne mulighed for at gennemføre arbejdet med at ombygge armaturerne.

Grundejerforeningens klage af 13. november 2016

Grundejerforeningen klager bl.a. over følgende:

- Brøndby Kommune har ikke overholdt bestemmelserne i forvaltningsloven i forbindelse med denne sag.
- På mødet den 11. august 2016 oplyser kommunens planchef, at belysningsmasterne ikke er omfattet af privatvejslovens regler, fordi masterne er placeret uden for den private fællesvejs areal. Denne vurdering trækker kommunen efterfølgende tilbage.
- Brøndby Kommune har ikke indkaldt til det møde med grundejerforeningen, som kommunens chefjurist stillede i udsigt på mødet den 11. august 2016. Endvidere er dette løfte ikke noteret på sagen, ligesom kommunen heller ikke har gjort notat om mødet den 30. juni 2016.

¹ Transport- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016 om opgaver og beføjelser i Vejdirektoratet, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1636 af 15. december 2016.

- Brøndby Kommune har overtrådt sin tavshedspligt ved også at sende sin påtænkte afgørelse om vejbelysningen på Ø-vænget til vejens hjemmeboende børn.

Baggrund

Vejen er en privat fællesvej, som ligger i byzone og derfor administreres af Brøndby Kommune som vejmyndighed efter reglerne i privatvejslovens² afsnit III om private fællesveje i byer og bymæssige områder, jf. lovens § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2.

Brøndby Kommune vil udskifte armaturerne fra de nuværende beregnet til kviksvølvholdige lyskilder til nye beregnet til LED lyskilder, fordi det er forbudt at opsætte kviksvølvholdige lyskilder.

Kommunen ejer armaturerne, og kommunen påtænker at tinglyse ejerforholdet på ejendommene. Kommunen har tilbudt grundejerforeningen, at den kan overtage ejerskabet af armaturerne, men det har foreningen ikke ønsket.

Kommunen har sendt et udkast af 9. juni 2016 til afgørelse i partshøring hos grundejerne med frist indtil den 1. august 2016.

I e-mail af 1. juli 2016 indkalder kommunen til møde den 11. august 2016 om belysningen på Ø-vænget. Den 10. august 2016 fremsender kommunen dagsorden for mødet. Heraf fremgår, at der skal drøftes separation af anlæg og alternative muligheder.

Kommunen og Grundejerforeningen har afholdt flere møder om sagen, herunder den 11. august 2016, hvor grundejerforeningen tilkendegav, at alternative armaturer bør undersøges bedre, idet der findes billigere alternativer. Grundejerforeningen har ved brev af 27. oktober 2016 indhentet tilbud på ombygning af armaturerne til LED lyskilder, som vil koste 44.700 kr. uden moms i modsætning til kommunens overslag på 57.500 kr. uden moms.

Kommunen har ikke imødekommet grundejerforeningens forslag om at udskifte armaturerne til PL rør i stedet for til LED lyskilder, fordi PL rør har en brændetid på ca. 6.000 timer, mens LED lyskilder har en brændetid på ca. 50.000 timer.

Kommunen har i sin endelige afgørelse henvist til privatvejslovens § 59, stk. 1-3, § 48, § 49, stk. 1 og 2, § 50, stk. 1, samt § 51, stk. 2-4 som hjemmel for afgørelsen.

Vejdirektoratet har den 16. februar 2017 fremsendt udkast til afgørelse i klagesagen. På baggrund af bemærkninger fra Brøndby Kommune ved dennes advokat, blev et nyt udkast til afgørelse, dateret 5. juni 2017 og fremsendt til parterne den 5. juli 2017, udfærdiget og sendt i høring.

Grundejerforeningen har i udtalelse af 30. august 2017 henvist til, at grundejerforeningen har bedt Brøndby Kommune om aktindsigt i det EU-udbud af vejbelysning i kommunen, som be-

² Lov om private fællesveje, lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

kræfter påstanden fra kommunens advokat, at vejbelysningen på de private fællesveje var en del af udbuddet, og at vejbelysningen på Ø-vænget har været konkurrenceudsat i overensstemmelse med privatvejslovens § 99 a. Grundejerforeningen mener ikke, at det er godtgjort i den meddelte aktindsigt, at kommunen har inddraget vejbelysningen i de private fællesveje i sit udbud. Grundejerforeningen peger endvidere på, at der er indgået en aftale mellem vinderen af udbuddet og kommunen om deling af energibesparelsen. Kommunen har således en økonomisk interesse i at fastholde sin egen leverandør af vejbelysning på kommunevejene.

Brøndby Kommune har i udtalelse af 4. september 2017 præciseret, at afgørelsen af 20. oktober 2016 alene vedrører udgifterne til udskiftning af de gamle armaturer. Kommunen vil fortsat afholde udgifterne til den løbende drift og vedligeholdelse af belyningsanlægget. Endvidere fastholder kommunen, at den i henhold til lovgivningen – stærkstrømsbekendtgørelsens §§ 74 og 84 – er forpligtet til at udskifte de kviksølvholdige armaturer. Endelig bemærker kommunen, at det af grundejerne indhentede tilbud ikke omfatter producentopgaven eller –ansvar.

Brøndby Kommune har i mail af 2. oktober 2017 supplerende oplyst til Vejdirektoratet:

”

Brøndby Kommune har besluttet – især med henvisning til de nye EU-regler – at foretage en generel udskiftning af alle armaturer, idet der udskiftes til armaturer, der ikke bruger de forbudte kviksølvholdige lyskilder. Brøndby Kommune har valgt at bruge LED-lyskilder, blandt andet på grund af den længere brændetid, det vil sige med færre driftsudgifter til følge. Der er således tale om et samlet anlægsarbejde, som kommunen med hjemmel i Lov om private fællesveje § 59 har valgt at lade grundejerne betale som et engangsbeløb. Der henvises til selve kendelsen samt til de herfra indsendte høringssvar, herunder Hortens notat.

Efter udskiftningen vil kommunen fortsat påtage sig alle drifts- og vedligeholdelsesudgifter på anlægget og armaturene.”

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til?

Vi kan tage stilling til, om kommunen har truffet en lovlig afgørelse (retlige spørgsmål) efter vejlovgivningen³, her privatvejsloven. Men vi kan ikke tage stilling til kommunens vurderinger (skøn) inden for lovens rammer. Det følger af privatvejslovens § 87, stk. 2.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med en sådan afgørelse har fulgt vejlovgivningen, forvaltningsloven⁴ og almindelige forvaltningsretlige regler. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunens afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig, herunder om det er rimeligt, at en privat fællesvej skal istandsættes, hvor og hvornår, samt med hvilke materialer.

Vi kan heller ikke tage stilling til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik. God forvaltningsskik omfatter blandt andet, hvordan kommunen tilrettelægger et sagsforløb, herunder sagsbehandlingstiden, og hvordan kommunen besvarer borgernes henvendelser.

³ Vejloven og privatvejsloven

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014

Endelig kan vi heller ikke tage stilling til de afgørelser, som kommunen træffer som ejer af vejbelysningen.

Privatvejslovens regler om vejbelysning på private fællesveje i byer og bymæssige områder

Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at private fællesveje skal holdes belyst, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at dette er nødvendigt af hensyn til færdslen på vejen eller for at tilgodese andre almene, offentlige hensyn, jf. privatvejslovens § 59, stk. 1. Kommunalbestyrelsen bestemmer i den forbindelse blandt andet, hvordan vejbelysningen skal være indrettet.

Når kommunalbestyrelsen træffer en afgørelse efter § 59, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen sørge for, at vejbelysningen udføres som et samlet arbejde under kommunens kontrol. Det betyder bl.a., at kommunen skal overholde procedurereglen i privatvejslovens § 48. Det fremgår af privatvejslovens § 59, stk. 2.

Ved siden af denne procedureregel skal kommunalbestyrelsen iagttage de almindelige forvaltningsretlige bestemmelser, navnlig forvaltningslovens §§ 19 og 21 om partshøring og retten til at udtale sig.

Selve udgiftsfordelingen sker efter de principper, der er fastlagt i privatvejslovens § 51.

Hvis kommunalbestyrelsen kræver forbedringer i vejbelysningen af hensyn til den almene færdsel på vejen, skal kommunen afholde anlægsudgifterne og en forholdsmæssig del af driftsudgifterne hertil, jf. privatvejslovens § 59, stk. 5.

Endelig er det fastslået i lovens § 59, stk. 6, at kommunen kan afholde udgifter til anlæg, forbedring og drift af vejbelysning, hvis almene, offentlige hensyn taler derfor.

Når et påbudt arbejde skal udføres som et samlet arbejde for de vedligeholdelsesforpligtigedes regning og under vejmyndighedens kontrol, skal vejmyndigheden sikre sig, at arbejdet udføres billigst muligt. Dette skal ske ved at indhente tre tilbud, medmindre udbudslovgivningen foreskriver en anden fremgangsmåde eller andet er aftalt. Bestemmelsen finder bl.a. anvendelse på arbejder efter lovens § 59 om belysning. Det fremgår af lovens § 99 a, stk. 1 og 2. Endvidere er det i § 13, stk. 2, og § 14 i bekendtgørelse om udgiftsfordeling i kryds, vejbidrag, adgangsforhold til tankanlæg langs offentlige veje og konkurrenceudsættelse⁵ fastsat, at konkurrenceudsættelse er undtaget, hvis den skønnede værdi af de påbudte arbejder er mindre end 10.000 kr. uden moms, samt hvis de konkrete typer arbejder er indeholdt i en samlet aftale for arbejder på vejmyndighedens veje, som har været i udbud.

Privatvejslovens bestemmelser om placering af lysmaster m.m. uden for den private fællesvejs areal

⁵ Transport- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 1412 af 27. november 2015

Master, barduner, målerskabe m.m. til vejbelysningen af en privat fællesvej kan placeres på ejendomme langs med den private fællesvej. Det fremgår af privatvejslovens § 60, der henviser til de tilsvarende regler om offentlige veje i vejlovens⁶ § 92, stk. 1, nr. 4.

Bestemmelsen i privatvejslovens § 60 gælder kun for den vejbelysning, som er omfattet af privatvejslovens § 59, stk. 1, dvs. den vejbelysning som vejmyndigheden kræver, at vejen skal have for at være i god og forsvarlig stand belysningsmæssigt.

Forvaltningslovens § 19 om partshøring

Ifølge forvaltningslovens § 19, stk. 1, må myndigheden ikke træffe afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med det faktiske oplysningsgrundlag og givet parten lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis parten ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder. Det er endvidere en betingelse, at disse oplysninger skal være af væsentlig betydning for sagens afgørelse og til ugunst for den pågældende part.

Forvaltningslovens § 24 om kravene til begrundelse

En afgørelse, der ikke fuldt ud giver en part medhold, skal være ledsaget af en begrundelse. Begrundelsen skal indeholde en henvisning til den eller de retsregler, der giver kommunen hjemmel til at træffe den pågældende afgørelse.

Begrundelsen for skønsmæssige afgørelser skal herudover indeholde de hovedhensyn, der har været afgørende for skønnet.

Endelig skal begrundelsen indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen, hvis parten ikke på anden måde er bekendt med disse, fx i forbindelse med partshøring e.l. Dette følger af forvaltningslovens §§ 22 og 24.

Begrundelsen for en afgørelse skal udgøre en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det pågældende indhold. Begrundelsen skal derfor indeholde en stillingtagen til en parts relevante anbringender.

Forvaltningslovens § 27 om tavshedspligt

§ 27. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om

- 1) enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og
- 2) tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign. , for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives.

Stk. 2. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har desuden tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, når det er af væsentlig betydning for statens sikkerhed eller rigets forsvar. Det samme gælder, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, herunder når fortrolighed følger af en EU-retlig eller folkeretlig forpligtelse el.lign.

⁶ Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v., som ændret ved lov nr. 1895 af 29. december 2015, lov nr. 658 af 8. juni 2016 og ved § 4 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

Stk. 3. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har herudover tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, når det er nødvendigt at hemmeligholde en oplysning til beskyttelse af væsentlige hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser, herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer.

Stk. 4. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har endvidere tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger, som det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde for at varetage væsentlige hensyn til

- 1) forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser samt straffuldbyrdelse og beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning,
- 2) gennemførelse af offentlig kontrol-, regulerings- eller planlægningsvirksomhed eller af påtænkte foranstaltninger i henhold til skatte- og afgiftslovgivningen,
- 3) det offentlige økonomiske interesser, herunder udførelsen af det offentlige forretningsvirksomhed,
- 4) forskeres og kunstneres originale ideer samt foreløbige forskningsresultater og manuskripter eller
- 5) private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Stk. 5. Inden for den offentlige forvaltning kan der kun pålægges tavshedspligt med hensyn til en oplysning, når det er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til bestemte offentlige eller private interesser som nævnt i stk. 1-4.

Stk. 6. En forvaltningsmyndighed kan bestemme, at en person uden for den offentlige forvaltning har tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som myndigheden videregiver til den pågældende uden at være forpligtet hertil.

Stk. 7. Fastsættes der i henhold til § 1, stk. 3, regler om tavshedspligt, eller pålægges der tavshedspligt efter stk. 6, finder straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f tilsvarende anvendelse på overtrædelse af sådanne regler eller pålæg.

Offentlighedslovens § 13 om notatpligt

I henhold til offentlighedslovens § 13, stk. 1 og 2, skal en myndighed i afgørelsessager snarest muligt gøre notat om indholdet af oplysninger og vurderinger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, der er af betydning for sagens afgørelse, hvis ikke disse oplysninger eller vurderinger fremgår af sagens dokumenter i øvrigt. På samme måde skal myndigheden gøre notat om væsentlige sagsekspeditionsskridt.

Justitsministeriet har i sin vejledning til offentlighedsloven, pkt. 14.2 og 14.3 nærmere præciseret notatpligtens omfang⁷.

Fra denne vejledning skal følgende fremhæves:

”14.3 Afgørende for, om der er tale om ”en sags faktiske grundlag” er, om oplysningen er af en sådan karakter, at den bidrager til at supplere sagens faktiske grundlag, bevismæssige grundlag eller i øvrigt tilvejebringes for at skabe klarhed med hensyn til sagens faktiske omstændigheder. På denne baggrund omfatter notatpligten ”egentlige faktuelle” oplysninger, dvs. oplysninger om gjorte iagttagelser, resultatet af foretagne målinger og andre undersøgelser, fastslåede oplysninger om økonomiske forhold, f.eks. størrelsen af skattepligtig indkomst og lignende samt modtagelse af oplysninger vedrørende et bestemt hændelsesforløb.”

Vores vurdering

Begrundelsen for en samlet udskiftning af de eksisterende armaturer

⁷ <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=160676>

Vejdirektoratet må forstå sagen sådan, at det er Brøndby Kommunes vurdering, at den private fællesvej ikke er i god og forsvarlig stand med de nuværende lysarmaturer beregnet til kviksølvholdige lyskilder, fordi "det er forbudt at opsætte kviksølvholdige lyskilder".

Kommunen har ved mail af 24. marts 2017 til Vejdirektoratet uddybet sin begrundelse for at udskifte de eksisterende armaturer. Det er nu oplyst, at den fulde begrundelse for udskiftningen er, at det ikke længere er muligt at fremskaffe de lyskilder, der skal benyttes til de armaturer, der findes i dag. Det vil derfor under alle omstændigheder være nødvendigt at udskifte armaturerne i takt med, at lyskilderne skal udskiftes. Ved at gennemføre udskiftningen samlet sikres det, at områder eller armaturer ikke skal stå uden lys i flere, længere perioder. Dermed varetages hensynet til at sikre, at der opretholdes tilstrækkelig belysning på den private fællesvej, og at vejen holdes i god og forsvarlig stand.

Vejdirektoratet kan oplyse, at med vejlovgivningen kan og skal vejmyndigheden varetage almene, offentligretlige hensyn, navnlig vejtekniske og færdselsmæssige hensyn. Disse lovlige hensyn kan eventuelt støttes af andre almene hensyn, fx miljøhensyn. Dette følger af privatvejslovens § 1, stk. 1. Vejmyndighedens administration af de private fællesveje skal også være i overensstemmelse med anden lovgivning.

Vejmyndigheden har stillet krav om, at den eksisterende vejbelysning skal udskiftes til armaturer for lyskilder, som lovligt kan fremskaffes og etableres. Kravet er stillet med henvisning til, at undladelse af en samlet udskiftning af den endnu funktionsdygtige og trafiksikkerhedsmæssigt forsvarlige vejbelysning med kviksølvholdige lyskilder kan indebære, at vejen i forbindelse med nødvendig enkeltvis udskiftning af armaturerne kan være helt eller delvist ubelyst i længere perioder, indtil nye og lovlige armaturer kan fremskaffes og etableres. Hertil kommer, at beslutningen vedrørende udskiftningen af hvert enkelt armatur ville skulle træffes under iagttagelse af procedurekravene i privatvejslovens § 48, medmindre nødretlig betragtning kan gøres gældende. Vejdirektoratet mener, at denne begrundelse for en samlet udskiftning er saglig.

Begrundelsen for at vælge LED lyskilder frem for PL rør

Det fremgår ikke af sagen, at anvendelsen af armaturer med PL rør skulle indebære, at vejen vil blive utilstrækkeligt oplyst.

Kommunen har i forbindelse med klagesagens behandling begrundet kravet om udskiftning til LED lyskilder med en henvisning til forskellen i de 2 lyskilders forventede tekniske levetid og dermed i de forventede udgifter til udskiftning over en længere årrække.

Det fremgår endvidere af sagen, at den nuværende leverandør af vejbelysningen ikke vil kunne stå inde for garantien af vejbelysningen eller stå for driften, hvis en anden installatør opsætter belysningsdele til erstatning for de eksisterende armaturer.

Vejdirektoratet noterer sig, at Brøndby Kommunes afgørelse af 20. oktober 2016 alene vedrører udgifterne til udskiftning af de eksisterende armaturer til armaturer, som lovligt kan vedligeholdes. Udgifterne til den derefter løbende drift og vedligeholdelse af vejbelysningen afholdes af Brøndby Kommune.

Når vejmyndigheden som her vælger at pålægge de bidragsforpligtigede grundejere hele vedligeholdelsesudgiften, er vejmyndigheden forpligtet til at vælge den løsning, som er økonomisk mest fordelagtig for de bidragspligtige grundejere.

Vejdirektoratet kan, som begrundelsen nu fremstår, ikke udelukke, at Brøndby Kommune har varetaget usaglige hensyn, herunder at vejbelysningen skal leveres af den hidtidige leverandør og på dennes betingelser.

Vi mener endvidere, at der er stor forskel på den oprindelige begrundelse og den begrundelse, der nu foreligger. Forskellen er så stor, at den efter vores opfattelse indebærer en forpligtelse for vejmyndigheden til at gennemføre en ny partshøring af de bidragsforpligtigede.

Af disse grunde anser Vejdirektoratet kommunens afgørelse af 20. oktober 2016 for ugyldig.

Hvis Brøndby Kommune fortsat mener, at grundejerne skal afholde udgifterne helt eller delvist til udskiftning af armaturer beregnet til kviksvølvholdige lyskilder vedrørende den påbudte vejbelysning, må der træffes en ny afgørelse under iagttagelse af proceduren i privatvejslovens § 48.

Vejdirektoratet vil ikke udelukke, at vejmyndigheden ved valg af en konkret løsning kan lægge vægt på de fremtidige løbende drifts- og vedligeholdelsesudgifter, herunder leverandørens garanti for produktet. Men disse argumenter kan ikke medføre, at vejmyndigheden blandt 2 lysteknisk og trafiksikkerhedsmæssigt jævnbyrdige produkter vælger den for grundejerne dyreste etableringsløsning og for vejmyndigheden billigste drifts- og vedligeholdelsesløsning.

Grundejernes mulighed for selv at udføre et samlet arbejde

Privatvejslovens § 59 henviser ikke til bestemmelsen i § 55, stk. 1, hvorefter vejmyndigheden skal give de bidragsforpligtigede grundejere en rimelig frist til selv at gennemføre de påbudte arbejder, der skal gennemføres som et samlet arbejde under kommunens kontrol.

Men bestemmelsen i § 55, stk. 1, er udtryk for en almindelig forventning om, at grundejerne selv skal håndtere den nødvendige vedligeholdelse af den private fællesvej, når de kan og vil stå for det praktiske omkring udførelsen af de påbudte arbejder.

Vejdirektoratet mener ikke, at ordlyden i privatvejslovens § 59, stk. 2, "*skal kommunen sørge for anlæg, forbedring og drift af vejbelysningen*" udelukker, at bestemmelsen i § 55, stk. 1, efter en analogi finder anvendelse. Det er en klar forudsætning, at grundejerne i lighed med vejmyndigheden overholder gældende regler for den konkrete type af arbejde, her eventuelle uddannelseskrav og sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med arbejde med vejbelysning.

Når vejmyndigheden har truffet bestemmelse om, at vejbelysningen skal udskiftes for de bidragsforpligtigede grundejeres regning, skal disse grundejere således have muligheden for at gennemføre det påbudte arbejde, herunder inden for den i afgørelsen fastsatte frist, for på den måde eventuelt at kunne begrænse de administrative udgifter, som de ville kunne pålægges ved arbejdet.

Konkurrenceudsættelse

Brøndby Kommune har den 24. marts 2017 til Vejdirektoratet også bemærket, at kommunen i 2015 har haft en kontrakt om drift, vedligehold og modernisering af alle belysningsanlæg i kommunen i et EU-udbud, som blev vundet af E. Den omhandlede udskiftning af belysningen på den private fællesvej er omfattet af dette udbud og den nuværende kontrakt med E.

Grundejerforeningen har ved en efterfølgende aktindsigt i udbuddet, hvis nærmere indhold Vejdirektoratet ikke er orienteret om, gjort gældende, at vejbelysning på private fællesveje ikke er udtrykkelig nævnt i kommunens udbud. Udbuddet handlede om kommunens veje.

Henset hertil kan Vejdirektoratet ikke udtale sig om, hvor vidt kommunen har iagttaget kravene i privatvejslovens § 99 a.

Dette spørgsmål må afklares af Brøndby Kommune i forbindelse med en eventuel genoptagelse af udgiftsfordelingen.

Forvaltningslovens § 19, stk. 1 - partshøringsforpligtelsen

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 19 får kun selvstændig betydning i en sag, som den foreliggende, i det omfang den i forvaltningslovens § 19, stk. 1, beskrevne partshøring over sagens faktiske omstændigheder ikke er iagttaget i forbindelse med proceduren i privatvejslovens § 48.

Som sagen er oplyst for Vejdirektoratet, kan vi ikke udelukke, at væsentlige dele af kommunens begrundelse for valg af LED lyskilder ikke har været fremlagt til udtalelse og bemærkninger.

Vi kan herefter konstatere, at kommunens afgørelse af 20. oktober 2016 er truffet i strid med bestemmelsen i forvaltningslovens § 19, stk. 1.

Forvaltningslovens § 27 - tavshedspligten

Vi forstår situationen sådan, at Brøndby Kommune ved en fejl – hvilket kommunen har beklaget – har sendt udkast til afgørelse om vejbelysningen på Ø-vænget til udtalelse hos alle, der er registreret med adresse til Ø-vænget, herunder mindreårige medlemmer af husstandene.

Efter Vejdirektoratets opfattelse indeholder et udkast til en afgørelse om vejbelysning på en privat fællesvej ikke sådanne oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, eller om andre af de i forvaltningslovens § 27 nævnte oplysninger, at den beklagelige udsendelse af udkastet til andre end de registrerede ejere af de bidragspligtige ejendomme skulle udgøre en overtrædelse af forbuddet i forvaltningslovens § 27.

Offentlighedslovens § 13 - notatpligten

Vejdirektoratet noterer sig oplysningerne om, at der har været gennemført møder og vej møder i forbindelse med denne sag.

Bortset fra grundejernes eget notat fra mødet den 22. juni 2016 er de akter, som Vejdirektoratet har modtaget fra Brøndby Kommune, bemærkelsesværdigt tavse om disse møder.

Vi har derfor ikke mulighed for at vurdere, om kommunen har overholdt sin notatpligt.

Konklusion

Brøndby Kommunes afgørelse af 20. oktober 2016 er ugyldig, på grund af manglende dokumentation for iagttagelse af partshøringsforpligtigelse i forvaltningslovens § 19, stk. 1, og en utilstrækkelig begrundelse for den af kommunen valgte løsning på den fortsatte vejbelysning på Ø-vænget.

Vejdirektoratet skal derfor bede kommunen om at tilbagekalde afgørelsen.

Vejdirektoratet forbeholder sig ret til at offentliggøre denne afgørelse på sin hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af persondatalovens bestemmelser.

Søgsmålsvejledning

Hvis I ønsker, at domstolene skal tage stilling til vores afgørelse i klagesagen, skal søgsmål være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. privatvejslovens § 88a.